97. [1] Eigen tone

1. Dei koma dei dagar
At verdi os plagar
Med kortspel dansing aa drykk.
Vedi myrar paa heiar, Aa ubante vegar
Den freistar – vi rønyar dens trykk

2. Eitt litegran varsel
Til gravfærd aa barsel
Men daa til brudlaups især
Den argeleg lysten
Den brendevins tyrsten
So mangeingong illa ein fær.

3. Besynderleg gjevna,
Aa syrjeleg levna
So rysdrykkjen skapae især
Kan sinne forandra
Saa vner kan klandra
Aa freden um bøgjerdet fær.

4 Aa liggja i skarnet
Ei heima hjaa barnet
Med mor, kva synes du vel.
Sjølv laga ei fella
Sjølv bryggja aa stella
Bedøva baa lekam aa sjel

5. I lettsinnn grasera
Al hyggja levera
Heimen den syrgjeleg er
O ungdomar kjære
Den venaste ære
Lev edru bruk vete især

6. Vorherra me prisa
Med saalmar vil visa
Leva i tru paa hans som\n
Aa viljen hans gjera
Aa lev han til Æra
I truskap aa kjærleik aa bøn.

Kva faar me sjaa naar me lesa soga
Me sjaa at kongar aa vismenn stutt
Hev elska ulevnad tidt aa trutt.

14. Skal tru i detta folk visleg gjera
Ein trugar borni um slikt aa læra.
U fædres misgjerd um krig aa mord
Aa alslags styggdom i gjerd aa ord.

15. Ein kunne lata slikt gamalt fara
Kvifyre skal ein no slikt bevara
Hev nok med styggedom fraa igaar
Kvar bidig dag ein paa lager faar.

16. Ein repeterar paa gamal saga
Den er no snart som ei udslitt tvoga
Men mykje av det et ikkje bra
for barnehjarta eg held paa da.

17. Det praktiska os til gagn kan væra
Det skulle ungdomen helst faa læra
Me vita alle notidi krev
Meir kundskap vilje, meir slit aa strev

18. Aa deia sannin eg er so huga
Me aller skulle smaaborni truga
Aa minnast slikt ifra æva tid
Ein skadeslus kan det gaa forbi.

19. Aa seia sanning er er so huga
Eg spyr kva folk heve lært av soga

Mangle foto av resten

1 Ref: Foto Bj_s151.TIF